



Več belobradih dedkov se je potikalo po mestu. Pri ustvarjanju noveletnega vzdušja so jim pomagali »živali« in lepa dekleta pa tudi 10820 pisanih žarnic, ki so svetile na enajstih smrekah v mestu.



Erazem in potepuh, Rdeča kapica in volk, Janko in Metka in druge osebe iz pravljic so razveseljevale staro in mlado. »Martinu Krpanu« so noge resnično bingljale do tal.

A. S.

Kraigherjevo nagrado prejel tudi naš soobčan

V Klubu delegatov v Ljubljani je v sredo, 4. januarja, predsednik GZS Andrej Verbič podelil nagrade Borisa Kraigherja za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu.

Nagrade so kot priznanje za svoje dolgoletno uspešno delo v gospodarstvu prejeli: Marcel Kralj, glavni direktor delovne organizacije HP – Droga, Portorož, Franc Oman, direktor delovne organizacije Industrija bombažnih izdelkov, Kranj, Ludvik Simonič, direktor ISKRA – TOZD Tovarna uporov in potencimetrov, Sentjerne, delovna skupina v delovni organizaciji Lesno industrijski kombinat »Savinja«, Celje – TOZD Slovenijales, Štefan Leskovšek, Franjo Novak, Ivan Petaver in Oton Rak ter Metod Rotar, glavni direktor Ljubljanske banke, Ljubljana.

Nagrado Borisa Kraigherja in diplomu je prejel Metod Rotar, kot priznanje za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu v letih 1960 do 1977.

Metoda Rotarja so za nagrado predlagale družbenopolitične organizacije, delavski svet in izvršilni odbor Ljubljanske banke. Predlog je podpiral koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja občinske konference SZDL Ljubljana Center. Komisija je pri sklepanju o podelitvi nagrade tovarišu Metodu Rotarju upoštevala tudi njegovo dolgoletno uspešno delo.

vanje v Združenem podjetju ISKRA, Kranj, kjer je bil nagrajenec med tistimi zaslužnimi vodilnimi delavci, ki so s svojimi prizadevanji dosegli, da se je ISKRA razvila v eno največjih industrijskih organizacij združenega dela v državi. Nagrajenec se je že kot predsednik IO LB zavzemal za nove oblike banke, njeno močnejšo prisotnost v gospodarstvu ter večjo vlogo njenih upravljalcev in za izvajanje družbenega plana Slovenije. Kot generalni direktor je ta načela vnesel v poslovanje vseh bančnih enot. LB se glede na poslovanje s prebivalstvom uvršča sedaj na prvo, po bilančni vsoti pa na drugo mesto v državi in je na lestvici svetovnih bank na 133. mestu. V vsej državi ima 208 poslovnih enot, v tujini pa 14 predstavništev in 21 informativnih birojev. Posebna zasluga nagrajenca je, da se je Ljubljanska banka s svojimi sredstvi tvorno vključila v izvajanje družbenega plana in pričela s selektivno kreditno politiko pospeševati izvoz, razvoj kmetijstva in pridelovanje hrane. Ob nagrajenčevem osebnem prizadevanju je bil sklenjen dogovor o sodelovanju med Raziskovalno skupnostjo Slovenije in LB. Velik je tudi prispevek LB k financiranju projektov slovenskih delovnih organizacij v deželah v razvoju in na manj razvitih območjih Slovenije. Zasluge tovariša Rotarja so, poleg naštetih, vidne še zlasti pri preoblikovanju bančnega sistema v smislu zakona o združenem delu in zakona o bankah s tem ko se oblikujejo temeljne in združene Ljubljanska banka. Na osnovi ocene naštetih prizadevanj v združenem podjetju ISKRA, za uveljavitev ustavnih intencij v delu LB, njegovih prizadevanj za transformacijo banke na osnovi zakona o združenem delu ter prispevkov k temu, da je LB postala močan dejavnik v razvoju slovenskega gospodarstva, je komisija sklenila, da se mu podeli nagrada Borisa Kraigherja.

B. P.

Vtisi s prazničnih dni

NOVOLETNA SREČANJA NAŠIH DELAVCEV NA ZAČASNEM DELU V TUJINI

Domovina mi postaja bližja

Naši delavci so se še najbolj zanimali za možnosti zaposlovanja v domovini, odpiranja obrti, za carinske predpise in nakup stanovanj. Predstavnik Zavoda za zaposlovanje je informiral udeležence, da Ljubljana ta čas potrebuje okrog 750 delavcev raznih poklicev, najbolj iskani pa so ekonomski tehniki, ključavničarji, kleparji, gostinski delavci, pravniki itd.

Marko Urbas, ki že deset let živi in dela kot modelni mizar v Švici, se je še najbolj podrobno zanimal za vsa vprašanja v zvezi z vrnitvijo naših delavcev v domovino. Njegova radovednost pa seveda ni bila naključna, kajti Marko Urbas je predsednik slovenskega društva »Planika«, ki je bilo ustanovljeno pred štirimi leti v Winterthuru. »Več kot 150 članov našega društva me je zaprosilo, da jim posredujem informacije v zvezi s problematiko vrnitve in zaposlovanja v matični domovini. Moram poudariti, da je bil v zadnjem času storjen velik korak naprej glede stikov med delavci, ki so na začasnem delu in matično domovino. Naši delavci sproti dobivajo informacije, moram pa reči, da imajo še največ težav pri razumevanju carinskih predpisov. V prihodnje bi si želeli enakih ali pa še bolj po-

globljenih stikov in informacij, še zlasti kar zadeva praktične primere uvoza strojev, avtomobilov, opreme in podobno.«

Kakšna je vloga in dejavnost vašega društva »Planika«?

»Osnovno načelo našega društva je, da povezuje delavce, ki so na začasnem delu v tujini ter vzdržuje prijateljstvo z matično deželo, skrbi za lepo slovensko besedo. Organiziramo dopolnilno šolo za naše otroke, da se ti seznanijo vsaj z osnovami materinega jezika. Kulturna dejavnost je nasploh ena najbolj pomembnih vidikov našega dela in ustvarjanja. Člani društva pa se pod okriljem društva ukvarjajo tudi s športom, predvsem s smučanjem in keglanjem.«

Kakšne pa so oblike shajanja in sodelovanja članov vašega društva?

Poleg rednega sestajanja članov vseh starostnih skupin so med nami zelo popularni tradicionalni »slovenski pikniki« v Reitghezu v prvi polovici julija in srečanja, ki jih v septembru organizira slovensko planinsko društvo »Triglav«. Vsako leto se na tradicionalni vinjski trgatvi zblizujemo tudi z domačini, s katerimi imamo zelo dobre stike. Na vseh naših priredi-

tvah pa se trudimo, da ohranjamo tradicije naše prave domovine. Poudariti moram, da nam pri organizaciji pomaga občina Center, ki nam vsako leto zagotovi nastop priznanega domačega ansambla.«

Kako pa ste nasploh zadovoljni s stiki z matično domovino in občinami?

»Leta 1976 se je naše društvo »Planika« pobratilo z občino Center. Nadalje smo vzpostavili stike z osnovno šolo Jožeta Potrča in na ta način omogočili srečanja naših otrok in ljubljanskih osnovnošolcev. Imamo pa še vrsto drugih stikov, tako da lahko rečem, da smo delavci na začasnem delu v Švici zadovoljni s skrbjo matične domovine. Seveda pa upamo, da se bodo ti stiki v prihodnje še poglobili, tako da se bodo vsi naši delavci na začasnem delu v tujini zares počutili kot pravi pripadniki matične dežele.«

In za kdaj vi osebno načrtujete vrnitev v Jugoslavijo?

»Pričakujem, da se bom najkasneje v dveh letih vrnil domov. Trenutno pripravljam dokumentacijo v zvezi z otvoritvijo obrti v Ljubljani. V rokah imam načrt za bodočo delavnico, v bližnji prihodnosti pa nameravam dokupiti še opremo.«

Uroš Djurič



Nosilci noveletnega praznovanja so bile sicer krajevne skupnosti, živahno pa je bilo tudi v tozdih, vzgojno varstvenih ustanovah in po šolah. 5. b razred OŠ Majde Vrhovnik je bil zadnji šolski dan starega leta videti takole. Po nekaj skečih so se še obdarili med seboj in si voščili vse najboljše.



Letos je dedek Mraz po dolgem času speh hodil po ljubljanskih ulicah, tako kakor včasih. Na čelu kolone pa je bil sneženi mož z ljubljansko zastavo v rokah.

Dopisujte v Dogovore

Ljubljana
Prešernova 26
p. p. 191